В час невідомий, в час нежданний
Ти знов розімкнеш свій язик...
М. Філянський.

1.

По зморі монгольського іга,
По трупній отруті Москви
Цей город архистратига
Знов квітнув, як ярий цвіт.

Зі сходу надходили бурі
Гуділи рвучкі вихорі, —
Він золотом у лазурі
Горів на своїй горі.

І щедро спадали шрапнелі,
І кулі клювали лице,
Та мури Мазепи й Растреллі
Уперто казали: рцемъ.

1931